

Aláírási példány

LENDVAI

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/00061-2/2021	Lendvai és Szörényi Ügyvédi Iroda*
Érkezett: 2021 MÁRC 01.	
Példány: 1	Kezelőiro: 34
Melléklet: db	

Alkotmánybíróság

Fővárosi Törvényszék útján
1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

FUTÁRRAL ÉS AJÁNLVA, TÉRTIVEVÉNNYEL

Budapest, 2021. március 1.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Hiánypótlás, egységes szerkezetű alkotmányjogi panasz (Abtv. 27. §) – IV/61-1/2021

Alulírott, dr. Lendvai András, ügyintéző ügyvéd (Lendvai és Szörényi Ügyvédi Iroda, [REDACTED])

csatolt meghatalmazásom alapján, [REDACTED]

képviselőként a Fővárosi Törvényszék 15.K.704.570/2020/8. számú visszautasító végzésével („Elsőfokú Visszautasító Végzés”) és a Kúria Kpkf.V.39.550/2020/2. számú végzésével („Másodfokú Visszautasító Végzés”) szemben, a t. Alkotmánybíróság 2021. január 22-én kelt hiánypótlási felhívása alapján, egységes szerkezetű

alkotmányjogi panaszt

terjesztek elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény („Abtv.”) 27. § alapján.

I. Kérelem

1. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján kérem a t. Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 43. § megfelelően semmisítse meg a Fővárosi Törvényszék Elsőfokú Visszautasító Végzését, valamint a Kúriának az Elsőfokú Visszautasító Végzést helyben hagyó Másodfokú Visszautasító Végzését (együtt: „**Megsemmisítendő Végzések**”).
2. Panaszos a Megsemmisítendő Végzéseket, valamint az azok előzményeit képező, a Fővárosi Törvényszék által kiadott 15.K.704.570/2020/11. számú végzését („**Elsőfokú Igazolási Kérelmet Elutasító Végzés**”) és a Kúria által kiadott Kpkf.V.39.551/2020/2. számú végzését („**Másodfokú Igazolási Kérelmet Elutasító Végzés**”) I/2/1-4 számú Mellékletként csatolta.
3. A Megsemmisítendő Végzések az Abtv. 27. § (1) bekezdésének második fordulatóban hivatkozott, eljárást megszüntető végzések.
4. Az Elsőfokú Igazolási Kérelmet Elutasító Végzés és a Másodfokú Igazolási Kérelmet Elutasító Végzés az alkotmányellenesség további bizonyítékaként veendő figyelembe és semmisítendő meg.

* A Lendvai és Társai Ügyvédi Társulás tagja. A 8/2017. (XI.20.) MÜK szabályzat szerint létrejött ügyvédi társulás.

Aláírási példány

5. Kérelmem alapjául szolgáló tényállást, jogszabályokat és jogi érvelést az alábbiakban terjesztem elő.
- II. A panasz benyújtásának törvényi és formai követelményei**
- (a) *Tényállás és pertörténet*
6. Az alábbiakban időrendben összefoglalom az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló releváns tényeket és pertörténetet.
7. A [REDACTED] 2019. november 8-án benyújtott kérelmével [REDACTED] kérte a [REDACTED] az élelmiszer-értékesítést kezelő személyzet nélkül végző automaták műszaki követelményeiről, az automaták üzemeltetéséről és szervizeléséről, valamint az automatákban rögzített adatoknak az állami adó- és vámhatóság felé történő szolgáltatásáról 31/2016. (IX. 2.) NGM rendelet („**FSZ Rendelet**”) felügyeleti szolgáltatói engedélyében („**FSZ Engedély**”) foglalt jogosításának egyszerűsített eljárásban történő engedélyeztetését FSZ Rendelet 20. § (2) bekezdése alapján. Az FSZ Engedély étel- és italautomatákkal kapcsolatos gazdasági tevékenység folytatására, a jogszabályok alapján piacnak minősülő szolgáltatás nyújtására irányuló engedély.
8. A [REDACTED] Kérelmének Budapest Főváros Kormányhivatala („**Elsőfokú Hatóság**”) a BP/0103-FSZ/02344-004/2019. számú, 2019. november 19-én kézbesített határozatával, függő hatállyal („**Függő Hatályú Határozat**”) helyt adott és az FSZ Engedélyt megadta. Ezt követően azonban az Elsőfokú Hatóság a BP/0103-FSZ/02344-010/2019 számú 2019. november 26-án kelt végzésével („**Elsőfokú Hatósági Végzés**”) [REDACTED] Kérelmet elutasította, ellehetlenítve a fenti gazdasági tevékenység folytatását.
9. Az Elsőfokú Hatósági Végzés és a kapcsolódó eljárás során az Elsőfokú Hatóság számos anyagi és eljárásjogi szempontból jogellenes cselekményt követett el. Ezekre hivatkozással, az Elsőfokú Hatósági Végzéssel szemben a [REDACTED] az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény („**Ákr.**”) 113. § (1) bekezdés b) pontja és 116. § (1) bekezdés alapján fellebbezést („**Fellebbezés**”) nyújtott be az Innovációs és Technológiai Minisztériumhoz („**Másodfokú Hatóság**”).
10. Az elsőfokú eljárásban, majd azt követően is az ügyfél eljárási jogainak érvényesítését szisztematikusan és jogellenesen akadályozta az Elsőfokú Hatóság. Ennek legjellemzőbb példája, hogy az Elsőfokú Hatóság „állásfoglalás” címen a Másodfokú Hatósághoz, az Ákr-ben teljesen ismeretlen módon „ellenkérelmet” nyújtott be, amelyről [REDACTED] csak azért értesült, mert a másodfokú eljárás során megbízott jogi képviselője útján 2020. januárjában iratbetekintést kért a Másodfokú Hatóságtól, és az aktában fellelte az Elsőfokú Hatóság „állásfoglalás” címen benyújtott iratát.
11. A Másodfokú Hatóság IF/10862-9/2020-ITM számú végzésével („**Másodfokú Hatósági Végzés**”) az Elsőfokú Hatósági Végzés jogellenességét állapította meg. A Másodfokú Hatósági Végzést I/3 számú Mellékletként csatoltuk. A Másodfokú Hatósági Végzés rendelkező része kimondta, hogy az

Aláírási példány

Elsőfokú Hatósági Végzést a Másodfokú Hatóság „megsemmisíti és az [E]lsőfokú [H]atóságot új eljárásra utasítja”.

12. Tényként rögzíthető, hogy a Másodfokú Hatósági Végzés helyesen állapította meg az Elsőfokú Hatósági Végzés jogellenességét, azonban az Ákr. 119. § (5) bekezdés második fordulatában meghatározott döntési jogkörét meghaladó döntést hozott. Az Ákr. értelmében ugyanis a Másodfokú Hatóság kizárólag az Elsőfokú Hatósági Végzés megváltoztatására vagy megsemmisítésére volt jogosult, az Elsőfokú Hatóságot azonban a megsemmisítésen túl nem utasíthatta új eljárásra.
13. A Másodfokú Hatósági Végzésben foglalt, új eljárásra utasítás olyan hatáskör hiányában tett rendelkezés, amely – a közigazgatási jogi dogmatika és joggyakorlat alapján – nyilvánvaló, részleges semmisséget eredményez az új eljárásra utasító rendelkező rész és kapcsolódó indokolás vonatkozásában az Ákr. 123. § (1) bekezdés a) pontja alapján. A nyilvánvaló semmisségre öt éves határidőn belül lehet hivatkozni, és azt az eljáró bíróságoknak hivatalból észlelniük és orvosolniuk kell.
14. A Másodfokú Hatósági Végzést [redacted] részére 2020. március 5-én kézbesítették. [redacted] számára a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény („Kp.”) 39. § (1) bekezdésében meghatározott 30 napos, a Másodfokú Hatósági Végzéssel szembeni fellebezési határidő eredetileg 2020. április 6-án járt volna le. A Kp-ban meghatározott határidő a közigazgatási perben figyelembe veendő határidő.
15. Amint az a t. Alkotmánybíróság számára is ismert, a kormány a veszélyhelyzet kihirdetéséről szóló 40/2020. (III.11.) Korm. rendelet 1. §-val, 2020. március 11-én, 15:00 órai hatállyal, a globális Covid-19 járványra tekintettel veszélyhelyzetet hirdetett és léptetett hatályba („Veszélyhelyzet”).
16. [redacted] főtulajdonosa és ügyvezetője 2020. március 13-tól március 15-ig az ausztriai [redacted] t. [redacted] síelt, majd – tekintettel arra, hogy önmagán megfázásos és torokfájással járó tüneteket észlelt – magyarországi hazatérését követően két hétre önkéntes házi karanténba vonult.
17. A Veszélyhelyzetre tekintettel a kormány a 45/2020. (III.14.) Korm. rendelet 1. §-val, 2020. március 15-i hatállyal „rendkívüli ítélkezési szünetet” rendelt el („Rendkívüli Ítélezési Szünet”).
18. A Rendkívüli Ítélezési Szünetet egyszabályos jogszabályi rendelkezés vezette be, annak fogalma és tartalma bevezetéskor még nem került definiálásra. A szakmai közönség körében ezért széles körben vitatott volt, hogy annak joghatása megegyezik-e a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény („Pp.”) 148. §-ban szabályozott „normál” ítélkezési szünettel.
19. A jelen ügyben ennek annyiban volt jelentősége, hogy a Kp. 39. § (4) bekezdése értelmében a Kp. 112. § (1) bekezdése és 114. § (4) bekezdése, valamint a Kp. 36. § (1) bekezdés g) pontja alapján alkalmazandó Pp. szerinti „normál” ítélkezési szünet a Kp. 39. § (1) bekezdése szerinti perindítási határidőre nem vonatkozik.

Alírási példány

20. A bizonytalan jogi helyzetet jól tükrözi, hogy az Országos Bírósági Hivatal („OBH”) saját 37.SZ/2020. (III.20.) OBHE határozatát egy nappal később visszavonta a 39.SZ/2020. (III.18.) OBHE határozatával „*figyelemmel arra, hogy a civilisztikai ügyszakokban a határidők számítására normatív szabályozás készül*”.
21. A Panaszos ausztriai tartózkodását követően a kormány a kijárási korlátozásról szóló 71/2020. (III. 27.) Korm. rendelettel elrendelte (2020. május 16-ig) az országos kijárási korlátozást.
22. A kormány 2020. március 31-én adta ki az egyes eljárásjogi intézkedésekről 74/2020. (III. 31.) Korm. rendeletet („**Veir.**”), ami a Rendkívüli Ítélezési Szünettel kapcsolatos bizonytalan eljárásjogi helyzetet kívánta tisztázni.
23. A Veir. 97. § (2) bekezdése kimondta: „*[h]a a határidő a polgári peres és nemperes eljárásokban, valamint a közigazgatási peres és nemperes eljárásokban, továbbá az egyéb közigazgatási bírósági eljárásokban [a Rendkívüli Ítélezési Szünet] [a továbbiakban: 45/2020. (III. 14.) Korm. rendelet szerinti rendkívüli ítélezési szünet] elrendelése és e rendelet hatálybalépését követő 15. napig terjedő időszakban jár le, a határidő meghosszabbodik e rendelet hatálybalépését követő 30. napig.*”
24. Az OBH a Veir. kapcsán 2020. április 2-án 16:27 perckor tette közzé hivatalos, laikusoknak és szakmaibeliéknél egyaránt szóló tájékoztatóját („**OBH Tájékoztató**”).¹
25. Az OBH Tájékoztató szerint a Veir. „*[h]a a határidő a közigazgatási peres és nemperes (...) a [R]endkívüli [Í]télezési [S]zünet elnrendelése és a [Veir.] hatálybalépését követő 15. napig terjedő időszakban jár le, a határidő meghosszabbodik a [Veir.] hatálybalépését követő 30. napig*”.² Az OBH Tájékoztató tisztázta, hogy: „*[a] [Veir.] egyrészt a kódexek (1952-es Pp., Kp., Pp., valamint a Knptv.) szerinti, továbbá a kódexek alkalmazásával a bíróság által megállapított határidőkre terjed ki*”.³ Az OBH Tájékoztatót I/4 számú Mellékletként csatoltuk.
26. Az OBH Tájékoztató egyértelműen rögzíti, hogy a Veir. határidőhosszabbítása a Kp-ben megállapított határidőkre, így a Kp. 39. § (1) bekezdésében megállapított határidőre is vonatkozik.
27. A [REDACTED] képviselője 2020. április 8-án vette kézhez az Igazságügyi Minisztérium („**IM**”) más ügyben kiadott általános tájékoztató levelét a Rendkívüli Ítélezési Szünet értelmezéséről („**IM Tájékoztató**”). Az IM Tájékoztatót I/5 számú Mellékletként csatoltuk.
28. Az IM Tájékoztatóban az IM, mint a jogalkotásért felelős államigazgatási szerv kijelentette, hogy a Veir. megalkotásának célja az volt, hogy „*kezelhetők legyenek azok a helyzetek, amelyek pl. a határidők számítása tekintetében az esetleges eltérő jogértelmezések tekintetében előállhattak*”.⁴ Az

¹ <https://birosag.hu/hirek/kategoria/ugyfeleknek/tajekoztato-veszelyhelyzet-ideje-alatt-ervenyesulo-egy-es-eljarasjogi> (letöltés időpontja: 2020. december 27.)

² Kiemelések az eredetiben.

³ A kiemelések az eredetiben, kivéve a vastagítottan kiemelt részt, a [REDACTED]

⁴ IM Tájékoztató IV. pont, 3. oldal, második bekezdés

Aláírási példány

IM Tájékoztató tehát rögzítette a Rendkívüli Ítélezési Szünet fogalmával és értelmezésével kapcsolatos bizonytalanságot.

29. Az IM Tájékoztatóban az IM, mint a jogalkotásért felelős államigazgatási szerv leszögezte: „*a [R]endkívüli [Í]télezési [Sz]ünet nem egyezik meg a (...) Pp.-ben szabályozott ítélezési szünettel*”,⁵ így „*indokolt volt – az egyes eljárási törvényekben rögzített előírásoktól – eltérő szabályozás megalkotása*”.
30. Az IM Tájékoztató megerősítette, hogy a Kp. 39. § (4) bekezdésében foglalt azon szabály, hogy az ítélezési szünet nem érinti a Kp. 39. § (1) bekezdése szerinti perindítási határidőt, a Veir. által szabályozott Rendkívüli Ítélezési Szünet esetében nem alkalmazható.
31. Az IM Tájékoztatóban az IM, mint a jogalkotásért felelős államigazgatási szerv az adott ügyben feltett konkrét kérdésre válaszként rögzítette, hogy: „*minden ezen időszakban [2020. március 15. és április 15. között] lejáró határidő meghosszabbodik, függetlenül attól, hogy ez alatt az idő alatt milyen eljárási »rezsim« érvényesült, illetve érvényesül, mivel az átmeneti rendelkezés célja az egyértelmű és a jogkeresők számára méltányos szabály kialakítása volt*”.⁶
32. Az IM Tájékoztató tehát megerősítette az OBH Tájékoztató jogértelmezését, és kimondta, hogy a Veir. 97. § (1) bekezdése minden határidőt, így a Kp. 39. § (1) bekezdése szerinti, általános közigazgatási perindítási (eljárási) határidőt is, meghosszabbított.
33. ██████████ immár Panaszosként 2020. április 20-án nyújtotta be keresetlevelét, amelyben a Másodfokú Hatósági Végzés megváltoztatását és azonnali jogvédelmet kért („**Keresetlevél**”). A Keresetlevelet I/6/1 számú Mellékletként csatoltuk.
34. A Keresetlevél 6-7. pontjaiban a Panaszos rögzítette, hogy a Kp. 39. § (1) bekezdés szerinti, a Veir. 97. § (2) bekezdésével meghosszabbított határidőn belül nyújtotta be keresetét.
35. A Kúria három nappal a Keresetlevél benyújtását követően, 2020. április 23-án tette közzé 1/2020. (IV. 23.) KK véleményét („**1/2020 KK Vélemény**”).
36. Az 1/2020 KK Vélemény kijelentette, hogy a Kp. 39. § (1) bekezdés szerinti határidő „*nem eljárási határidő*” és „*Kp. 39. § (4) bekezdése szerinti (...) határidőt az ítélezési szünet nem érinti*”, e körben „*bizonytalanság (...) nem merülhetett fel*”. Ebből a Kúria azt a jogértelmezést vezette le, hogy a Veir. 97. § (2) bekezdése szerinti határidőhosszabbítás nem alkalmazandó a Kp. szerinti keresetindítási határidőre, míg az igazolási kérelem benyújtására ugyanakkor alkalmazandó a Veir. 1. §-a, „*így tehát a veszélyhelyzetre hivatkozással hónapok múlva is igazolási kérelem lesz előterjeszthető*”.⁷

⁵ IM Tájékoztató II. pont, 2. oldal, második bekezdés

⁶ IM Tájékoztató IV. pont, 3. oldal, hetedik bekezdés (kiemelés a Panaszostól).

⁷ 1/2020 KK Vélemény 2. pontja

Alírási példány

37. Tény, hogy az 1/2020 KK Vélemény nyolc nappal 2020. április 15. után, tehát azon utolsó időpont után került közzétételre, amikor a Veir. 97. § (2) bekezdése alapján határidőhosszabbítással élni kívánó bármely személy úgy dönthetett, hogy a Veir. 97. § (2) bekezdésében foglalt kedvezménnyel élni kíván. Az 1/2020 KK Vélemény továbbá három nappal a Keresetlevél benyújtását követően került közzétételre.
38. Tény, hogy az 1/2020 KK Vélemény ellentétes az IM Tájékoztatóval és az OBH Tájékoztatóval, és szűkíti azon személyek körét, akik a Veszélyhelyzet és a világjárvány következtében előállít rendkívüli helyzetben határidőhosszabbítással élhetnek jogorvoslati kérelemeik benyújtásakor.
39. A Panaszos az 1/2020 KK Véleményről a Keresetlevél benyújtását követően sem értesült, azzal kapcsolatban a Fővárosi Törvényszék a Felperest nem nyilatkoztatta.
40. A Panaszos 2020. május 11-én érdeklődött a Fővárosi Törvényszék kezelőirodáján azzal kapcsolatban, hogy miként tudja iratbetekintés keretében megvizsgálni a Másodfokú Hatóság védiratát („Védirat”). A kezelőiroda tájékoztatása alapján – a látogatási tilalomra tekintettel – a Panaszos ugyanezen a napon a kezelőiroda által megadott rossz ügyiratszámom, majd 2020. május 13-án a helyes ügyiratszámom un. iratbekérési kérelmet nyújtott be a Védirat kiadására. Az Elsőfokú Bíróság a Védiratot nem adta ki, nem biztosított iratbetekintést a ██████████ részére.
41. A Védiratot az Elsőfokú Bíróság csak az Elsőfokú Visszautasító Végzés megküldésével egyidejűleg, 2020. május 25-én kézbesítette ██████████. A Védirat hangsúlyosan hivatkozott az 1/2020 KK Végzésre, így ██████████ az 1/2020 KK Végzésről az Elsőfokú Visszautasító Végzéssel egyidejűleg kézbesített Védiratból és az Elsőfokú Visszautasító Végzésből kézbesítésekor, 2020. május 25-én értesült.
42. Az Elsőfokú Visszautasító Végzésben a Fővárosi Törvényszék az 1/2020 KK Vélemény alapján a Kp. 39. § (1) és (4) bekezdésére, valamint a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontjának első fordulatra hivatkozva a Keresetlevelet visszautasította.
43. Az Elsőfokú Visszautasító Végzés döntésének indokát és tartalmát abban jelölte meg, hogy a Veir. 97. § (2) bekezdésében foglalt határidőhosszabbítás nem alkalmazandó, így „a [F]elperes (...) a [Másodfokú Hatósági Végzéssel] szemben a keresetindítási határidőt elmulasztotta, erre tekintettel a [Fővárosi] [T]örvényszék – a mulasztás igazolásának hiányában – a [K]eresetlevelet (...) visszautasította”.
44. Tényként rögzítendő, hogy az Elsőfokú Visszautasító Végzés a Keresetlevelet a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontjának első fordulatára alapján, elkészttség és igazolási kérelem hiányában utasította vissza.
45. A ██████████ az Elsőfokú Visszautasító Végzéssel szemben, 2020. június 5-én fellebbezést és – élve a Veir. 1. §-ban biztosított meghosszabbított szintén meghosszabbított igazolási határidővel – igazolási

Aláírási példány

kérelmet („**Visszautasítás Elleni Fellebbezés**”) terjesztett elő a Kúriához. A Visszautasítás Elleni Fellebbezés a Kp. 114. § (1) bekezdés értelmében 30 napon belül lett volna elbírálendő. A Visszautasítás Elleni Fellebbezést I/6/2 számú Mellékletként csatoltuk.

46. A Fővárosi Törvényszék a Visszautasítás Elleni Fellebbezést nem továbbította a Kúriához, hanem meghozta a – saját, egyszerű kötőerővel rendelkező Elsőfokú Visszautasító Végzésével ellentétes, annak tényállását és jogállását tartalmilag megváltoztató – Elsőfokú Igazolási Kérelmet Elutasító Végzését.
47. Az Elsőfokú Igazolási Kérelmet Elutasító Végzésében a Fővárosi Törvényszék arra hivatkozott, hogy [REDACTED] jogi képviselőjével egyeztetett volna a veszélyhelyzet kihirdetése előtt is (2020. március 5. és március 15. között) továbbá, hogy [REDACTED] ügyvezetőjének ausztriai síelését nem „igazolja” (sic!) [REDACTED] nevére kiállított ausztriai síszállodai számla.
48. A [REDACTED] az Elsőfokú Igazolási Kérelmet Visszautasító Végzéssel szemben 2020. június 29-én újabb fellebbezést és egységes elbírálás iránti kérelmet nyújtott be a Kúriához („**Igazolás Elutasítása Elleni Fellebbezés**”). Az Igazolás Elutasítása Elleni Fellebbezés a Kp. 114. § (1) bekezdés értelmében 30 napon belül lett volna elbírálendő. Az Igazolás Elutasítás Elleni Fellebbezést I/6/3 számú Mellékletként csatoltuk.
49. A Kúria a [REDACTED] fellebbezései alapján először (három nappal a Másodfokú Visszautasító Végzés elbírálása előtt) a Másodfokú Igazolási Kérelmet Elutasító Végzését hozta meg. A Kúria az Igazolás Elutasítása Elleni Fellebbezést arra hivatkozással utasította el, hogy a Fővárosi Törvényszék indokolásával egyetért.
50. Tényként rögzítendő, hogy az eljárás során valamennyi bíróság elmulasztotta azokat a Kp-ben meghatározott törvényi eljárási határidőket, amelyen belül döntését meg kellett volna hoznia.
51. A Kúria nem foglalkozott sem a [REDACTED] Visszautasítás Elleni Fellebbezésben foglalt érveléssel (amely fellebbezés az igazolási kérelem elutasításával szemben is részletes indokolást és jogi érvelést tartalmazott), sem az Igazolás Elutasítása Elleni Fellebbezésében részletesen taglalt, a Fővárosi Törvényszék által elkövetett eljárási és anyagi jogi hibákkal, illetve [REDACTED] jogi érvelését félreértő, félreértelmező vagy negligáló indokokkal (pl. az OBH Tájékoztatás és az IM Tájékoztatás szerinti hivatalos tájékoztatás késedelmet kimentő körülményként történő értékelését, vagy az ausztriai síelés igazolásának, bizonyításának megkövetelését annak valószínűsítésével szemben).
52. A Kúria három nappal a Másodfokú Igazolási Kérelmet Elutasító Végzését követően hozta meg a Másodfokú Visszautasító Végzést. Ebben jogerősen visszautasította a [REDACTED] Keresetlevelét arra hivatkozással, hogy az elkésett és a [REDACTED] igazolási kérelmet nem terjesztett elő.
53. A Másodfokú Visszautasító Végzés egyáltalán nem foglalkozott a Visszautasítás Elleni Fellebbezésben foglalt indokokkal, az egységes elbírálás követelményével, döntésének indokát

Alírási példány

kizárólag abban adta meg, hogy a Kúria a Fővárosi Törvényszék indokolásával egyetért, és „hivatalos tudomása van arról”, hogy a Kúria az Igazolás Elutasítása Elleni Fellebbezést elutasította.

54. Tényként rögzítendő, hogy a Kúria sem egyesített eljárásban, sem külön nem vizsgálta meg a [REDACTED] Visszautasítás Elleni Fellebbezésében és az Igazolás Elutasítása Elleni Fellebbezésében foglalt tényállást és érvelést.
55. A Kúria nem foglalkozott továbbá az OBH és az IM által, az 1/2020 KK Vélemény és a Keresetlevél benyújtását megelőzően kiaadott, a Veir. 97. § (2) bekezdését a Kúria értelmezésével ellentétesen értelmező hivatalos tájékoztatásával.
56. A Kúria továbbá nem vizsgálta és így nem is észlelte a 2/2011. (V. 9.) KK Vélemény és a közigazgatási döntés semmisségéről szóló 1/2019. Közigazgatási-munkaügyi-polgári jogegységi határozat alapján hivatalból észlelendő, hatáskör hiányában meghozott Másodfokú Határozat orvosolhatatlan semmisségét.
57. Tényként rögzítendő, hogy a Kúria Másodfokú Visszautasító Végzésében semmilyen, a Visszautasítás Elleni Fellebbezésben, illetve az Igazolás Elleni Fellebbezésben felvetett érdemi és eljárásjogi érvet nem érintette.
58. A Kúria ugyanakkor maga rögzítette, hogy hivatalos tudomása van az igazolási kérelem előterjesztéséről és annak jogerős elutasításáról. Tényként rögzíthető tehát, hogy a Kúria Másodfokú Visszautasító Végzésben a Keresetlevelet elkészttség és igazolási kérelem hiánya miatt úgy utasította vissza jogerősen, hogy tudomással bírt arról, hogy a visszautasítás jogilag és ténybelileg is valótlan tény- és joghelyzeten alapul.
- (b) *Jogorvoslati lehetőségek kimerítése*
59. A tényállási és pertörténeti részben részletesen leírtuk, hogy a Panaszos a Fővárosi Törvényszék Elsőfokú Visszautasító Végzésével szemben benyújtotta a Visszautasítás Elleni Fellebbezését, amelyet a Kúria a Másodfokú Visszautasító Végzésével elutasított.
60. A Kúria Másodfokú Visszautasító Végzésével szemben a Kp. 112. § (2) bekezdése alapján fellebbezésnek nincs helye, a felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.
61. A tényállási és pertörténeti részben azt is részletesen leírtuk, hogy a Panaszos a Fővárosi Törvényszék Elsőfokú Igazolási Kérelmet Elutasító Végzésével szemben benyújtotta az Igazolás Elutasítása Elleni Fellebbezését, amelyet a Kúria a Másodfokú Igazolási Kérelmet Elutasító Végzésével elutasított.
62. A Kúria Másodfokú Igazolási Kérelmet Elutasító Végzésével szemben a Kp. 112. § (2) bekezdése alapján fellebbezésnek nincs helye, a felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.
63. A Panaszos a fentiek alapján a Megsemmisítendő Végzésekkel és a kapcsolódó Igazolás Kérelmet Elutasító Végzésekkel szembeni valamennyi jogorvoslati lehetőségét kimerítette, így megfelel az Abtv. 27. § (1) bekezdés b) pontjában foglalt követelménynek.

Alírási példány

64. A Panaszos nyilatkozik, hogy – a végzésekkel szembeni felülvizsgálat kizártságára tekintettel – felülvizsgálat vagy perújítás nincs folyamatban.
- (c) *Az alkotmánybíróági panasz benyújtásának határideje*
65. ■■■■■ a Másodfokú Visszautasító Végzést és a Másodfokú Igazolási Kérelmet Elutasító Végzést egyaránt 2020. október 27-én vette kézhez.
66. Az Abtv. 30. § (1) bekezdésében az alkotmányjogi panasz benyújtására megszabott 60 napos határidő – tekintettel a munkaszüneti napokra – 2020. december 28-án járt le, míg az Alkotmánybíróság Főtitkárának, 2021. január 29-én kézbesített hiánypótlási végzésének teljesítésére adott határidő 2021. március 1-én jár le.
- (d) *Az indítványozó érintettségének bemutatása*
67. A ■■■■■ a Megsemmisítendő Végzések meghozatalával érintett eljárások felperese, aki az Abtv. 27. § (2) bekezdés a)-c) pontjai értelmében az alapul fekvő bírósági eljárásokban peres fél volt, akire a vitatott Megsemmisítendő Végzések rendelkezést tartalmaztak, és akinek az FSZ Rendelet alapján az étel- és italautomatákkal kapcsolatos felügyeleti szolgáltatás nyújtására vonatkozó FSZ Engedélyére, illetve a felügyeleti szolgáltatás végzésére vonatkozó jogára a döntés kiterjedt.
68. A fentiek alapján a Panaszos részletes bizonyítás nélkül is olyan olyan személynek minősül, akinek jogait és érdekét a Kúria bírósági eljárást befejező döntése, illetve a Megsemmisítendő Végzések az alábbiakban részletezett indokok és érvelés alapján az Alaptörvény XV. cikk (1)-(2) bekezdésében biztosított törvény előtti egyenlőséghez és diszkriminációmentességhez, a XXIV. cikk (1) bekezdésben biztosított tisztességes eljáráshoz, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseiben biztosított bírósági eljáráshoz és jogorvoslathoz fűződő jogait sértik.
69. Azáltal, hogy a Megsemmisítendő Végzések ■■■■■ hátrányára meghozott Elsőfokú Hatósági Döntés, valamint a nyilvánvalóan törvényt sértő szankciót megállapító Másodfokú Hatósági Döntés bírósági eljárásban történő korrekcióját megakadályozták, és ezáltal a Független Hatályú Végzéssel megadott FSZ Engedély alapján a Panaszos lassan másfél éve nem nyújthat az FSZ Rendelet szerinti felügyeleti szolgáltatást, a Megsemmisítendő Végzések súlyosan sértik a Panaszosnak az Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdésében biztosított vállalkozási szabadságát, illetve vállalkozáshoz fűződő jogát.
- (e) *Az állított alapjogsérelem érdemi bírói befolyásolása és a felmerült alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés*
70. A Megsemmisítendő Végzésekkel az eljáró bíróságok érdemben befolyásolták a Panaszos alkotmányos jogát a nyilvánvalóan jogsértő (semmis) Másodfokú Hatósági Döntés bíróság általi korrekciójának kérelmezésére és tisztességes eljárásban történő érvénytelenítésére.
71. A fenti ügyben alapvető jelentőségű alkotmányos kérdésként merül fel, hogy a magyar bíróságok szűkíthetik-e a Veir. 97. § (2) bekezdésének általánosságban, minden eljárásra kimondott

Alírási példány

határidőhosszabbításának alkalmazási körét, amely a minden jogalanyt egyformán érintő világméretű járvány folytán előállt különleges jogrendben kívánta biztosítani a jogkereső közönség tisztességes eljárásra és a bírósághoz fordulásra vonatkozó alkotmányos jogait.

72. A jogszűkítés kérdése azért is kiemelten vizsgálendő, mert az Alaptörvény 54. cikk (1)-(2) bekezdésével bevezetett különleges jogrend alatt (így a Rendkívüli Ítélezési Szünetben is) kötelezően érvényesülnie kell az Alaptörvénynek, és különleges jogrend esetén sem korlátozható az Alaptörvény XV. cikk (1)-(2) bekezdésében biztosított törvény előtti egyenlőséghez és diszkriminációtilalomhoz, a XXIV. cikk (1) bekezdésben biztosított tisztességes eljáráshoz és indokoláshoz, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseiben biztosított bírósági eljáráshoz és jogorvoslathoz fűződő jogok érvényesülése.

III. A panasz benyújtásának érdemi indokolása

- (a) *Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése*

73. [REDACTED] mint indítványozó az Alaptörvény alábbi rendelkezéseinek megsértését állítja:

- (a) a törvény előtti egyenlőség és megkülönböztetés tilalmának sérelmét az Alaptörvény XV. cikk (1)-(2) bekezdése alapján;
- (b) a tisztességes eljáráshoz való és a bírósághoz való fordulás jogának sérelmét az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései alapján; és
- (c) a tisztességes eljáráshoz való jog és az indokolási kötelezettség megsértését az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése alapján.

- (b) *A Megsemmisítendő Végzések alaptörvény-ellenességének indokolása*

- (i) Az EJEB gyakorlatának relevanciája

74. Az EJEB gyakorlatának alkotmányos relevanciáját először a 61/2011. (VII.13.) AB határozat fektette le: „[E]gyes alapjogok esetében az Alkotmány ugyanúgy fogalmazza meg az alapjog lényegi tartalmát, mint valamely nemzetközi szerződés (például a Polgári és Politikai Jogok Egyezségokmánya és az Emberi Jogok Európai Egyezménye). Ezekben az esetekben az Alkotmánybíróság által nyújtott alapjogvédelem szintje semmiképpen sem lehet alacsonyabb, mint a nemzetközi (jellemzően a strasbourgi Emberi Jogok Bírósága által kibontott) jogvédelem szintje. A pacta sunt servanda elvéből [Alaptörvény Q. cikk (2)-(3) bekezdés] következően tehát az Alkotmánybíróságnak akkor is követnie kell a strasbourgi joggyakorlatot, az abban meghatározott alapjogvédelmi szintet, ha saját megelőző, »precedens-határozataiból« ez kényszerűen nem következne.”

75. A 2011-es AB határozat óta az Európai Emberi Jogok Bíróságának („EJEB”) által az Emberi Jogok Európai Egyezménye („EJEE”) kapcsán felállított sztenderdeket következetesen alkalmazza a t. Alkotmánybíróság. Tekintettel arra, hogy a tisztességes eljáráshoz és a jogorvoslathoz való jog

Aláírási példány

lényegi tartalmát az EJEE és az Alaptörvény azonosan fogalmazzák meg, az EJEK precedenseinek közvetlen alkotmányos relevanciája is van, így azokra az alábbiakban a Panaszos is hivatkozik.

(ii) Rendkívüli Ítélezési Szünet a különleges jogrend eljárási keretrendszerére (Alaptörvény 53-54. cikk)

76. A Veszélyhelyzet bevezetésével a jogalkotó a Covid-19 vírus által okozott világméretű járvány miatt különleges jogrend bevezetéséről döntött az Alaptörvény 53. cikk (1) bekezdése alapján.

77. A Veszélyhelyzet, a súlyos és 2020 márciusának első felében egyáltalán nem ismert egészségügyi kockázatok, az erre tekintettel elrendelt kijárási korlátozások és karanténhelyzetek ellehetetlenítették, illetve súlyos zavart okoztak a jogszolgáltatás körében, amelyek a jogkereső közösség valamennyi tagját egyformán érintettek. A kapcsolattartás és így a jogérvényesítés mind az ügyfelek és jogi képviselők között, mind a jogalkalmazó szervek irányában ellehetetlenült, illetve jelentősen megnehezült.

78. A kialakult helyzetben bevezetett különleges jogrend szerves részeként a Kormány 2020. március 15-vel Rendkívüli Ítélezési Szünetet rendelt el valamennyi bíróságon, illetve jogalkalmazó szervnél. A Rendkívüli Ítélezési Szünetre, mint a különleges jogrend eljárási szabályozási keretére, teljes mértékben alkalmazandó az Alaptörvény 54. cikk (1)-(2) bekezdése, így a Rendkívüli Ítélezési Szünetben az Alaptörvény alkalmazása nem függeszthető fel, és az Alaptörvényben biztosított eljárási jogok nem korlátozhatók.

(iii) A Rendkívüli Ítélezési Szünet elrendelése és a részletszabályai kidolgozása közötti jogbizonytalanság

79. A Covid-19 vírus által okozott világjárvány első, tavaszi hulláma váratlan és azonnal kezelendő jogalkotási helyzetet teremtett. Ebben a helyzetben a járvány terjedésének meggátolása érdekében, a 45/2020. (III.14.) Korm. rendelet 1. § egyetlen mondatával elrendelt Rendkívüli Ítélezési Szünet szükségszerűen jogbizonytalanságot eredményezett a jogkereső közösség körében.

80. A jogbizonytalanság ugyancsak szükségszerűen érintette (korlátozta) az eljárások tisztességes lefolytatásához és a bírósághoz forduláshoz fűződő alkotmányos jogok (beleértve többek között a folyamatban lévő bírósági és közigazgatási eljárások folytatását, valamint az ezekben történő bírósághoz fordulást) gyakorlását.

81. Az egymondatos rendelkezéssel elrendelt Rendkívüli Ítélezési Szünet az egyes ügyszakokban és az egyes bíróságok ügyviteli és eljárási rendelkezéseiben számos, egymásnak ellentmondó jogértelmezésnek adott teret, ami – a Veszélyhelyzet váratlan és előzmények nélküli természetéből adódóan – nem feltétlenül a jogalkotó mulasztása vagy késlekedése okán merült fel.

82. A fenti jogbizonytalanság megszüntetése és a részletszabályok megalkotása érdekében a jogalkotó megalkotta, és 2020. március 30-án kihirdette a Veir-t.

Alírási példány

83. A Veir. egyértelművé tette, hogy a Rendkívüli Ítélezési Szünet nem azonos a Pp-ben, illetve a Kp-ben szabályozott „rendes” (a nyári és téli szabadságolások miatt előre kalkulálható) ítélezési szünettel, az a Veszélyhelyzetben bevezetett, az Alaptörvény 54. cikk szerinti különleges jogrend eljárásjogi keretrendszere. Ezt a keretrendszert a Veir. töltötte ki részletes, minden ügyszakra kiterjedő tartalommal.
84. A Veir. 97. § (2) bekezdésével a jogalkotó egyértelműen és általános jelleggel kívánta szabályozni a 2020. március 15. – a különleges eljárásjogi jogrend, a Rendkívüli Ítélezési Szünet – bevezetésével előállt jogbizonytalanságot, és az Alaptörvény 54. cikk (1)-(2) bekezdésének megfelelően orvosolni kívánta az eljárások alkotmányosságának, a tisztességes eljáráshoz és a bírósághoz fordulás jogának ezen időszakban felmerült szükségszerű és elkerülhetetlen sérelmét.
- (iv) A Veir. 97. § (2) bekezdésének alkotmányos tartalma és megalapozása
85. A Veir. 97. § (2) bekezdése az Alaptörvény 54. cikk (1)-(2) bekezdésében foglalt jogok érvényesítése érdekében általánosságban és minden polgári peres, nemperes, közigazgatási peres és nemperes eljárásban előforduló, 2020. március 15 és április 15. között lejáró határidőt meghosszabbított 2020. április 30-ig.
86. A Veir. 97. § (2) bekezdése semmilyen utalást nem tett arra, hogy az ezen eljárásokban felmerülő határidők között, azok jellege alapján különbséget tenne a meghosszabbításuk tekintetében. Nem a határidők jogi természete, hanem a Veszélyhelyzet azon jellemzője tette szükségessé a határidőhosszabítást, hogy a Veszélyhelyzet általánosságban, minden határidő betarthatóságát, a bírósághoz forduláshoz és a tisztességes eljárások lefolytatásához fűződő jogok gyakorlását tette lehetetlenné, illetve rendkívül nehezé.
87. A Veir. 97. § (2) bekezdése az előzőek miatt teljes körűen, az Alaptörvény 54. cikk (1)-(2) bekezdéseivel összhangban biztosította és orvosolta a különleges jogrendben a tisztességes eljáráshoz fűződő, az Alaptörvényben biztosított jogok általános és megkülönböztetéstől mentes érvényesülését.
88. Az IM Tájékoztatóban a jogalkotásért felelős IM, a bírósági igazgatásért felelős OBH az OBH Tájékoztatóban az Alaptörvénnyel összhangban, a fentiekkel azonos értelemben, megkülönböztetés nélkül, minden, az adott eljárási törvényben szabályozott határidőre értette a Veir. 97. § (2) bekezdése szerinti határidőhosszabítást, és ezt is kommunikálta a jogkereső közönség, így a Panaszos és jogi képviselője felé. A Panaszos ezen jogértelmezésre és hivatalos tájékoztatásokra alapította Keresetlevelének 2020. április 20-án történő benyújtását.
- (v) A Megsemmisítendő Végzések és a Veir. közötti ellentmondás – alkotmányos jelentőségű *contra legem* jogalkalmazás
89. A Kúria 1/2020 KK Véleménye szerint a Veir. 97. § (2) bekezdése nem alkalmazandó a Kp. 39. § (1) bekezdésében meghatározott, a közigazgatási per megindítására vonatkozó perindítási határidőre,

Aláírási példány

mert az „nem eljárás határidő” és „Kp. 39. § (4) bekezdése szerinti (...) határidőt az ítélkezési szünet nem érinti”, e körben „bizonytalanság (...) nem merülhetett fel”.

90. A magyar jogtudományban⁸ és joggyakorlatban⁹ évtizedek óta axióma, hogy a közigazgatási per indítására vonatkozó határidő eljárási, eljárásjogi határidő.¹⁰ Nem vitatva a Kúria jogfejlesztő jogértelmezésre fennálló jogát, a Veir. 97. § (2) bekezdése sem a jogalkotó céljában, sem a jogszabály szövegében nem alapoz meg olyan szűkítő jogértelmezést, amely a Kp. 39. § (1) bekezdését kiemelné az eljárási határidők közül, vagy megváltoztatná annak eljárásjogi határidő jellegét.
91. Alkotmányos szempontból a Kúria jogértelmezése természetesen nem eljárásjogi, dogmatikai értelemben vitatható, hanem kizárólag a Megsemmisítendő Végzések alkotmányossága tekintetében, amelyek a jogalkotó akaratával ellentétes, *contra legem* jogértelmezésen alapulva, a tisztességes eljáráshoz való jogot lényegesen korlátozó, diszkriminatív módon (visszamenőleges hatállyal) szűkítették a Panaszos tisztességes eljáráshoz és bírósághoz forduláshoz fűződő alkotmányos jogait.
92. Az indítvánnyal támadott Megsemmisítendő Végzések tehát – az alábbiakban részletesen kifejtettek alapján – nyilvánvalóan *contra legem* jogértelmezésen alapulnak. Az Alkotmánybíróság esetjoga szerint bár az Alkotmánybíróság nem „negyedfokú” jogorvoslati fórum, azonban a nyilvánvalóan *contra legem*, és ekként önkényes jogalkalmazás bizonyos esetekben „alkotmányjogilag is értékelhető szintre” emelkedhet, amely sérti, jelen esetben, a Panaszos tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát.
93. Az Alkotmánybíróság elvi éllel mondta ki: „[H]a a törvénynek való alávetettségtől a bíróság eloldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el. A vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja. Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelveivel” (20/2017. (VII. 18.) AB határozat). A Megsemmisítendő Végzésekben eljáró bíróságok éppen ilyen módon jártak el a Veir. 97. § (2) bekezdésének értelmezése kapcsán.

⁸ KENGYEL Miklós, *Magyar polgári eljárásjog*, Hatodik, átdolgozott kiadás, Osiris, Budapest, 2004, [288] széljegyzet, 190. o. [KENGYEL, 2004], vagy KISS Daisy, *A polgári per titkai*, Második átdolgozott kiadás, HVG Orac, Budapest, 2009, 331-333.o. [KISS, 2009]

⁹ Csongrád Megyei Bíróság Polgári, Közigazgatási és Gazdasági Kollégiumának véleménye a keresetindítási határidőkről, az eljárási és anyagi jogi határidők megkülönböztetéséről és ezek jogkövetkezményeiről (a 2003. február 14-én tartott ülésről készült jegyzőkönyvet készítette: dr. Gaál Sándor): „Egységes a bírói gyakorlat abban, hogy a közigazgatási perekre megállapított 30 napos keresetindítási határidő eljárásjogi jellegű”. BH 1982.250, BDT2013.2619, KGD2002. 69. („A Magyar Mérnöki Kamara fegyelmi eljárás során hozott határozata nem minősül közigazgatási határozatnak, a megtámadására biztosított 30 napos perindítási határidő anyagi jogi jellegű.”). Fővárosi Törvényszék 3.K.f.649.917/2013/4: „A 14/2010. (XI.8.) KK véleményben a Kúria egyértelműen állást foglalt a keresetindítási határidő eljárásjogi jellegéről.” (idézi a Kúria joggyakorlat-elemző csoportjának véleménye 2015.EI.II.JGY.E.1.1 X.2. fejezet 2.4.3 pontja) „A megfelelő helyre - amely jelen esetben a Közbeszerzési Döntőbizottság - a határidő utolsó napján ajánlott küldeményként postára adott keresetlevél határidőben benyújtottnak tekintendő. A keresetindítási határidő eljárásjogi és nem anyagi jogi jellege felismerhető a Pp. 330. § (5) bekezdéséből is, amely a keresetlevél benyújtására megállapított határidő elmulasztása esetén az igazolási kérelem benyújtásának lehetőségét szabályozza.”, 14/2010. (XI. 8.) KK vélemény.

¹⁰ Elvileg felmerülhet az az értelmezés is, ami szerint az eljárás megindításáig nem beszélhetünk eljárási határidőről, ez azonban abszurd, laikus értelmezése lenne az eljárási határidő fogalmának, ami a jogi, dogmatikai logikával nem egyeztethető össze. Ha a közigazgatási per megindítására vonatkozó, a közigazgatási eljárás bíróság előtti folytatását célzó határidő nem eljárási határidő, akkor milyen határidő?

Alírási példány

94. A bírói jogértelmezés hibájára alapított jelen alkotmányjogi panasz vizsgálatának indokoltsága körében az alapul fekvő ügy alapjogi vonatkozásait is figyelembe kell venni, tehát azt, hogy az ügy releváns-e az Alaptörvényben biztosított jog szempontjából (3173/2015. (IX. 23.) AB határozat).
95. A Megsemmisítendő Végzések a fent meghatározott alapjogok sérelmén túl kiemelkedő jelentőségűek, hiszen az tisztességes eljáráshoz, bírósághoz való hozzáféréshez és a diszkriminációmentességhez fűződő alapjogok sérelmén felül számos alkotmányos elvet és értéket (jogbiztonságot, jogforrások hierarchiáját, visszamenőleges jogalkotás tilalmát, gazdasági alkotmányosságot stb.) sértenek az Alaptörvény 54. cikk (1)-(2) bekezdése szerinti különleges jogrendben.
96. További lényeges aspektusa a kérdésnek, hogy a bíróságok a Megsemmisítendő Végzésekben és az azokhoz szorosan kapcsolódó Elsőfokú Igazolási Kérelmet Elutasító Végzésben és a Másodfokú Igazolási Kérelmet Elutasító Végzésben (együtt: „**Igazolási Kérelmet Elutasító Végzések**”) megfelelően eleget tesz-e indokolási kötelezettségének abban a vonatkozásban, hogy a Veir. 97. § (2) bekezdésében foglalt jogszabályi előírásoktól való eltérést miért látták indokoltnak.
- (vi) A törvény előtti egyenlőség és a diszkriminációmentesség megsértése – Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdés
97. [redacted] jogi személy. Az Alkotmánybíróság több ízben megerősítette, hogy az alapjogok a jogi személyekre is vonatkoznak, azokat jogi személyek is érvényesíthetik (I. 21/1990. (X. 4.) AB határozat, 7/1991. (II. 28.) AB határozat, 28/1991. (VI. 3.) AB határozat).
98. [redacted] ezért ugyanúgy megilletik az Alaptörvényben a törvény előtti egyenlőséghez fűződő jogok, valamint az azzal szoros összefüggésben álló, a diszkrimináció tilalmára vonatkozó rendelkezések, mint a természetes személyeket.
99. Az EJEK gyakorlatában tisztességes eljáráshoz való jogot, ahogyan azt a EJEK 6. cikk 1. bekezdése biztosítja, a jogállamiság elvének fényében kell értelmezni, amely előírja, hogy a peres feleknek rendelkezésére álljon olyan hatékony bírói jogorvoslat, amely lehetővé teszi polgári jogaik érvényre juttatását (Beles és mások kontra Cseh Köztársaság, § 49).
100. A Veir. 97. § (2) bekezdése – többek között – minden közigazgatási peres eljárásban 2020. március 15 és április 15 között lejáró határidőre biztosította a határidők *ex lege* meghosszabbítását. A Veir. célja a hatékony bírói jogorvoslat és a bírósághoz hozzáférés jogának biztosítása volt a magyarországi jogkereső közönség számára Veszélyhelyzetre tekintettel. A jogalkotó nem tett különbséget az eljárás megindítására nyitva álló, vagy az eljárás során felmerülő (pl. fellebbezés) határidők között.
101. A jogalkotó valamennyi közigazgatási perben érintett személynek biztosította a határidőhosszabbítás kedvezményét tekintettel arra, hogy a Veszélyhelyzet globálisan érintette az e jogkereső közönséget alkotó valamennyi természetes és jogi személyt. A pandémiás helyzet egyformán és válogatás nélkül érintette ezeket a személyeket.

Alírási példány

102. A Megsemmisítendő Végzések ennek ellenére, tárgyilagos, objektív módon igazolható indokok hiányában, alkotmányosan nem igazolható módon tettek különbséget a közigazgatási eljárásban elszenvedett jogsérelmet bírói felülvizsgálat megindításával orvosolni kívánó [REDACTED] és más, közigazgatási peres ügyük más szakaszában eljáró személyek között.
- (vii) A tisztességes eljárásra vonatkozó jog és a bírósághoz fordulás jogának sérelme – Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdés
103. A Megsemmisítendő Végzések és az 1/2020 KK Vélemény érdemi, tartalmi alkotmányellenességben is szenved.
104. Az Alaptörvény XXVIII. cikke, az igazságszolgáltatással összefüggő alkotmányos jogokat, így különösen a tisztességes eljáráshoz, illetve a bírósághoz forduláshoz való jogokat szabályozza. Ezek olyan kiemelt alkotmányos jogok, amelyek különleges jogrend idején sem korlátozhatók.
105. A Veszélyhelyzetben önmagában a konkrét járványügyi helyzet (pl. megbetegedés, fizikai elérhetetlenség), valamint az azzal kapcsolatban a különleges jogrend keretében bevezetett kijárási korlátozások és egyéb anyagi, jogi és eljárási szabályok (pl. bíróságok digitalizáltságának színvonala, az ügyfélszolgálatok elérhetősége, az ügyfél és jogi képviselője közötti egyeztetés elnehezülése) következtében a tisztességes eljáráshoz és a bírósághoz forduláshoz való alkotmányos alapjogok érvényesíthetősége tömegesen lehetelenné és korlátozottá vált.
106. A Veir. 97. § (2) bekezdése alkotmányos követelményt érvényesített azzal, hogy a Veszélyhelyzet következtében előállt Rendkívüli Ítélezési Szünet bevezetése és tényleges részletszabályainak kidolgozása közötti időszakra minden bírósági eljárásban felmerülő határidőt, igazolási kérelem benyújtása nélkül is egységesen meghosszabbít.¹¹
107. A Veir. 97. § (2) bekezdése a fenti korlátozott, alkotmányosan nem megengedett és indokolható tényhelyzetet orvosolta, biztosítva a Panaszos, valamint más magyar állampolgárok és vállalkozások jogát az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz, illetőleg a XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt bírósághoz forduláshoz a különleges jogrend bevezetésének kezdetétől.
108. A Megsemmisítendő Végzések (a 1/2020 KK Vélemény átvételével) a Veir. 97. § (2) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz való és bírósághoz forduláshoz való jogokat elvették a Kp. 39. § (1) bekezdése alapján, közigazgatási pert indítani kívánó személyektől. A konkrét ügyben ez azt eredményezi, hogy a Megsemmisítendő Végzések megakadályozták a Panaszost, hogy a Másodfokú Hatósági Döntéssel szemben bírósághoz forduljon.
109. Az alkotmánybírói gyakorlat a tisztességes eljáráshoz való jog érvényesülését olyan eljárási minőségi követelménynek tekinti, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek

¹¹ A Veir. ezen törekvése egyértelmű a Veir. 1. § rendelkezéseiből, amelyet nem csak a Veir. szövegével és céljával, de a Kúria saját, a Veir. 97. § (2) bekezdésével kapcsolatban alkalmazott logikájával is ellentétes módon az 1/2020 KK Vélemény is alkalmazandónak tart a Kp. 39. § (1) bekezdésére, és ami általános jelleggel meghosszabbította a határidők elmulasztása miatti igazolási kérelem benyújtására nyitva áll határidőket is.

Aláírási példány

figyelembevételével kell megítélni. Előfordulhat, hogy akár az egyes eljárási részletek, körülmények hiánya, akár az összes részletszabály látszólagos betartása dacára is minősülhet egy eljárás „méltánytalannak”, „igazságtalannak”, vagy „nem tisztességesnek”, azaz sértheti a tisztességes eljáráshoz fűződő alapjogot.

110. Az EJEB és az Alkotmánybíróság gyakorlatában „bírószághoz való jog” és a hozzáférés joga nem abszolút jogok. Korlátozásoknak vethetők alá, de – az EJEB gyakorlatában – e korlátozások nem szűkíthetik vagy csökkenthetik az egyének hozzáférését olyan módon vagy mértékben, amely már ezen jog lényegét vonná el (Philis kontra Görögország, § 59; De Geouffre de la Pradelle kontra Franciaország, § 28, és Stanev kontra Bulgária, nagykamara döntés, § 229).
111. A bírósághoz való hozzáférésnek az EJEB gyakorlatában „gyakorlatinak és hatékornak” kell lennie. Egy fellebbezés vagy egy bírósági felülvizsgálati kérelem benyújtására vonatkozó formai követelményeket és betartandó határidőket megszabó rendelkezések célja, hogy biztosítsák az igazságszolgáltatás megfelelő működését és – különösen – a jogbiztonság elvével való összhangot (Cañete de Goñi kontra Spanyolország, § 36). Ezzel együtt a kérdéses szabályok, illetve azok alkalmazása nem akadályozhatja meg a peres feleket egy rendelkezésre álló jogorvoslat igénybe vételében (Miragall Escolano kontra Spanyolország; Zvolsky és Zvolska kontra Cseh Köztársaság, § 51).
112. A Veir. 97. § (2) bekezdése gyakorlati és hatékony módon kívánta biztosítani a bírósághoz való hozzáférést a magyarországi jogkereső közönségnek, amelyet a Veszélyhelyzet és a globális pandémia kirobbanása egyként érintett. Erre tekintettel a Veir. általános határidőhosszabbítást alkalmazott a 202. március 15. és április 15. közötti időszakokban felmerülő közigazgatási peres eljárásokban felmerülő határidőkre.
113. Az eljáró bíróságok *contra legem* értelmezése ettől a gyakorlati és hatékony hozzáféréstől fosztotta meg a Panaszt. Amint azt a fentiekben már idéztük a Megsemmisítendő Végzések alapos ok nélkül hagyták figyelmen kívül a Veir. 97. § (2) bekezdésében foglalt hatályos jogot, ezzel önkényesen és alkotmányellenes módon korlátozták a Panaszos bírósághoz való hozzáféréshez és tisztességes eljáráshoz fűződő jogát.
114. Az EJEB határidőkkel kapcsolatos gyakorlata alapján sérti az EJEE-ben biztosított, tisztességes eljáráshoz való jogot „*az a tény, hogy a kérelmezőkkel az általuk jóhiszeműen és megfelelő gondossággal folytatott eljárás olyan kései szakaszában közölték, hogy keresetük elkészült, hogy az egyszer és mindenkorra megfosztotta őket a jogérvényesítés lehetőségétől*” (Yagtzilar és mások kontra Görögország, § 27).
115. Az Elsőfokú Visszautasító Végzésben maximálisan megvalósult az EJEB által kifogásolható gyakorlat, hiszen a Fővárosi Törvényszék úgy utasította vissza [REDACTED] keresetlevelét „*igazolási kérelem*” hiányában, hogy előtte a [REDACTED] bejelentett kérelme ellenére sem kézbesítette részére a

Alírási példány

Másodfokú Hatóság elkésettségre hivatkozó Védiratát, és nem szólította fel az állítólagosan elmulasztott határidő igazolására.

116. Ezt csak tetézte a Fővárosi Törvényszék azon eljárása, hogy a Meriden fellebbezésében szereplő igazolási kérelmet „leválasztotta” a fellebbezésről, és azt külön eljárásban, saját részleges kötőerővel bíró Elsőfokú Visszautasító Végzésének tényállását felülírva, az Elsőfokú Igazolási Kérelmet Elutasító Végzéssel elutasította. Ezzel lehetetlenné tette [REDACTED] fellebbezésének egységes elbírálását.
117. Ezt a tisztességtelen eljárást fejelte meg a Kúria azzal, hogy a két eljárás egyesítésére vonatkozó kérelmet negligálva (arról nem is döntve) fenntartotta az eljárások szétválasztását és egymással ellentétes tényállásait. A Kúria tehát folytatta az alkotmányos jogot sértő tisztességtelen eljárást.
118. A Megsemmisítendő Végzések esetében az alapulfekvő eljárásban összességükben és egyenként is számos olyan körülmény valósult meg, amelyek a bírósághoz való hozzáféréshez és tisztességes eljáráshoz való alkotmányos jog súlyos sérelmét alapozzák meg.
119. E körülmények röviden a következők:
- (a) a Veir. 97. § (2) bekezdés alkalmazásának *contra legem* kizárása a Kp. 39. § (1) bekezdés szerinti eljárási határidőre;
  - (b) a Pp. és Kp. szerinti „normál” ítélkezési szünetre vonatkozó, a Kp. 39. § (4) bekezdésében foglalt kivétel alkalmazása a különleges (eljárási) jogrendre, azaz a Rendkívüli Ítélezési Szünetre;
  - (c) a Panaszos iratbetekintési jogának és a fegyveregyenlőség elve érvényesülésének megtagadása a Védirat megküldésének elmulasztása miatt (az Alaptörvény XVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt alkotmányos jogból levezetett Kp. 2. § (6) bekezdésének és a Pp. 162. § (1) bekezdésének megsértése);
  - (d) a Fővárosi Törvényszék azon mulasztása, hogy az irányadó jogszabályok (Pp. 148. §, Kp. 1. § (7) bekezdés) és a vonatkozó bírói gyakorlat (BDT2020. 4247) ellenére nem figyelmeztette a Panaszost arra, hogy a Fővárosi Törvényszék és a Kúria (egyébként téves és alkotmányellenes álláspontja szerint) a Kp. 39. § (4) bekezdése alapján az ítélkezési szünetre vonatkozó rendelkezések a Rendkívüli Ítélezési Szünetre nem alkalmazandók, így fntolja meg igazolási kérelem előterjesztését;
  - (e) az igazolási kérelem elbírálása során azon tények és jogi érvelés indokolás nélküli negligálása, hogy az OBH Tájékoztató és az IM Tájékoztató fényében a Panaszos a

Aláírási példány

Keresetlevél benyújtásáig kizárólag olyan hivatalos tájékoztatást kapott, amely a Veir. 97. § (2) bekezdésének alkalmazhatóságára vonatkozott, így késedelme „*abszolút vétlen*”;¹²

- (f) az igazolási kérelem és az elkésettség és igazolás kérelem hiányában történő Keresetlevél visszautasításával kapcsolatos eljárások szétválasztása, ami lehetetlenné tette a Keresetlevél egy eljárásban, a tisztességes és minden tény egy eljárásban történő mérlegelésen alapuló elbírálását;
- (g) az ugyanazon ügyben kiadott, az Elsőfokú Törvényszék vonatkozásában egyszerű kötőerővel bíró Elsőfokú Visszautasító Végzés és az azt tartalmilag és érdemben is megváltoztató Elsőfokú Igazolási Kérelmet Elutasító Végzés meghozatala, valamint az igazolási kérelem megengedhetőségével kapcsolatos döntés elválasztása a Keresetlevél visszautasítására vonatkozó döntéstől;
- (h) a Másodfokú Igazolási Kérelmet Elutasító Végzését követően a Másodfokú Visszautasító Végzés meghozatala a Kúria által, aminek eredményeként a Kúria szándékosan valótlan tényálláson és valótlan jogi alapon (igazolás hiányában) álló bírói határozatot hozott;
- (i) a Megsemmisítendő Végzésekben az 1/2020 KK Vélemény visszamenőleges hatályú alkalmazása;
- (j) a Panaszos igazolási kérelmeinek kirívóan okszerűtlen, jogellenes és méltánytalan elbírálása, aminek keretében a bíróság pl. a fellebezési határidő első szakaszában várta el a Panaszostól, hogy a Veszélyhelyzet következményeivel előre számoljon, bizonyítást várt el a Panaszos ausztriai síelésével kapcsolatban (jóllehet az egyszerű igazolási kérelmek esetében sem szükséges), semmilyen módon nem értékelte a Veszélyhelyzet hatását a Panaszos jogérvényesítési lehetőségeire, és nem vette figyelembe az OBH Tájékoztató és az IM Tájékoztató tartalmát; és
- (k) a Másodfokú Visszautasító Végzés az igazolási kérelem mindenfajta méltányosságot nélkülöző elbírálásával változatlanul hagyta a nyilvánvalóan jogellenes, az Elsőfokú Hatóságot „*új eljárásra utasító*” jogkövetkezményt elrendelő a Másodfokú Hatósági Döntést, és lehetővé tette egy Kp-be ütköző jogellenes rendelkezés/döntés érvényesülését.

120. A fenti körülmények eredője összességükben és egyenként az, hogy súlyosan megsértik a Panaszosnak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésével biztosított tisztességes eljáráshoz, illetve bírósághoz forduláshoz való alkotmányos jogait, és megalapozzák a Megsemmisítendő Végzések Alkotmánybíróság általi megsemmisítését.

¹² „a bírói gyakorlat kialakította azt a szabályt, hogy ha a mulasztás a bíróság téves tájékoztatásának, vagy ügyviteli szabálytalanságának következménye (...) a félnek nem kell igazolási kérelmet előterjesztenie, ezeket a bíróság hivatalból maga korrigálja. Ez a gyakorlat annak a felismerésnek a következménye, hogy a mulasztásban ilyenkor a fél abszolút vétlen, sőt a valóságban nincs is mulasztás” (I. szerk. VARGA István, *A polgári perrendtartás és a kapcsolódó jogszabályok kommentárja I-III*, HVG-ORAC, Budapest, 2018., I. kötet, 1530. széljegyzet, 573.o.)

Aláírási példány

(viii) A indokolt döntéshez való jog megsértése – Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés

121. A tisztességes bírósági eljárással összefüggő, eljárásjogi jellegű alapjog további kulcsfontosságú eleme az indokolási kötelezettség betartása.
122. A fentiekben már elemzett, a Megsemmisítendő Végzésekben és az Igazolási Kérelmeket Elutasító Végzésekben – az alkotmányos jogok sérelmét okozó *contra legem* jogalkalmazáson felül – az eljáró bíróságok nem indokolták meg, hogy az adott jogkérdésre irányadó, hatályos jogi normákat, így a Veir. 97. § (2) bekezdését és az igazolási kérelmek méltányos elbírálására vonatkozó általános törvényi rendelkezéseket miért nem alkalmazták, ami alkotmányos jogsérelemhez vezet (I. 20/2017. (VII. 18.) AB határozat).
123. Az EJEB az indokolási kötelezettséggel kapcsolatban összességében hasonló megközelítést alkalmaz (*fourth instance doctrine*), azzal, hogy bár főszabályként nem bírálja felül a hazai jog értelmezését és alkalmazását, fenntartja magának a jogot, hogy megkérdőjelezze a nemzeti bíróságok megállapításait és következtetéseit, ha ezek olyannyira durván és nyilvánvalóan önkényesek, hogy az szembe megy a józan ésszel és az igazságossággal, és önmagában az EJEE megsértésére vezet (lásd pl. Sisojeva és mások kontra Lettország, nagykamarai döntés, 89. §).
124. Az EJEB indokolási kötelezettséggel kapcsolatos gyakorlata alapján a tisztességes eljárás fogalma megköveteli, hogy a bíróságok valóban érintsék az eléjük tárt alapvető kérdéseket, és ne csak minden további nélkül helybenhagyják az alsóbb bíróság megállapításait, különösen akkor, ha a peres fél (pl. a jelen ügyben a Meriden) nem tudta szóban előadni ügyét a hazai eljárásban (Helle kontra Finnország, § 60).
125. Az EJEB gyakorlata szerint a bíróságoknak ezért meg kell vizsgálniuk a következőket: (i) a peres felek (pl. a Meriden) fő érveit (Buzescu kontra Románia, § 67; Donadze kontra Grúzia, § 35); és (ii) különös szigorúsággal és gondossággal az Egyezmény és Jegyzőkönyvei (esetünkben az Alaptörvény) által biztosított jogokkal és szabadságokkal kapcsolatos előterjesztéseket (Wagner és J.M.W.L. kontra Luxemburg, § 96).
126. A Megsemmisítendő Végzések, így különösen a Kúria Másodfokú Visszautasító Végzése (valamint az Igazolási Kérelmeket Elutasító Végzések) minimálisan sem felelnek meg a fenti elvárásoknak. Sem a Veir. 97. § (2) bekezdésének (jogalkotói nyilatkozattal és bírósági hivatalos szerv tájékoztatásával igazolt) egységes alkalmazásával kapcsolatos részletes érveket, sem az igazolási kérelemre vonatkozó eljárás elválasztásával és méltánytalan, *contra legem* elbírálásával kapcsolatos érveket nem érintették a bíróságok határozatai, megsértve ezzel a Panaszosnak az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése szerinti, tisztességes eljáráshoz és indokolt határozathoz fűződő jogait.

Alírási példány

IV. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

(a) Ítélet végrehajtásának felfüggesztése

127. Tekintettel a Megsemmisítendő Végzések jogi jellegére, a Meriden nem kezdeményezte azok végrehajtásának felfüggesztését.

(b) Ügyvédi meghatalmazás

128. [REDACTED] /1. szám alatti Mellékletben csatolta a jogi képviselőjének ügyvédi meghatalmazását.

(c) Személyes adatok nyilvánosságra hozatala

129. [REDACTED] jogi személy, így személyes adatokkal nem rendelkezik. [REDACTED] ügyvezetője és jogi képviselője hozzájárulnak személyes adataik nyilvánosságra hozatalához.

(d) Érintettséget alátámasztó dokumentumok

130. [REDACTED] érintettségét – többek között – felperesi pozíciója alapozza meg, amelyet az I/2/1-4. számú Mellékletként korábban csatolt Megsemmisítendő Végzések igazolják.

(e) Illetékfizetési kötelezettség

131. A jelen alkotmányossági panasz az Abtv. 54. § (1) bekezdés értelmében illetékmentes.

Tisztelettel,

Dr. Lendvai András, ügyvéd
Lendvai és Szörényi Ügyvédi Iroda
[REDACTED]
Indítványozó (Panaszos)

